

MANIFEST-ARGUMENTARI 8M 2021

Juntes, diverses i rebels som imparables!

Sempre feministes!

Els últims anys, pel 8 de març, les feministes de tota Catalunya, com ho han fet les feministes d'arreu del món, hem ocupat els carrers amb les nostres denúncies i reivindicacions per construir una societat digna fora del sistema capitalista, heteropatriarcal i colonial. Hem cridat a la Vaga Feminista, de cures, de feina assalariada i de consum. Ens hem pogut comptar per milions.

Les feministes que hem fet aquestes convocatòries vivim per tot el territori (pobles, barris, escoles, llars, centres de treball i universitats, entre altres llocs). Som dones amb diversitat funcional, amb diversitat sensorial i intel·lectual. Som migrades i racialitzades, gitanes i paies. Les nostres edats són totes i ens sabem, lesbianes, transgènere, bisexuals, inter, queer, hetero i asexuals. Som les que no hi són. Som les assassinades, som les preses, som les que s'han quedat als conflictes armats, a les fronteres, a la mar Mediterrània i a totes les mars.

Enguany la COVID no ens permetrà visibilitzar-nos juntes i multitudinàries, però no renunciarem a prendre els carrers, no tindrem por, estarem en milers i milers de territoris.

Semi-confinades però mai callades! Hereves de les vagues feministes que ens han dut a somiar un món nou!

L'actual pandèmia del COVID19 amés de la crisi sanitària està agreujant la crisi política, social, laboral i de drets civils. Ha intensificat una situació crítica i estructural de desigualtats i precarietats, expressades en el conjunt de les nostres vides, i que afecta de manera desigual diferents col·lectius com les dones migrants i racialitzades, les dones joves i grans, les persones diverses de gènere dissidents, les dones amb diversitats funcionals i sensorials i les treballadores sexuals.

EXIGIM LA DEROGACIÓ DE LA LLEI D'ESTRANGERIA, per la violència institucional i masclista, per les seves disposicions racistes i patriarcals que ens violenten i ens criminalitzen com a dones migrants. També **EXIGIM** el tancament immediat dels CIES que, en el cas de Catalunya, en no comptar amb un mòdul de dones, ordena l'internament a València, deixant-les en completa desprotecció, sense xarxes de suport ni dret a defensa. També exigim la facilitació d'intèrprets en

diferents idiomes i especialistes multiculturals i denunciem les devolucions en calent, avalades per la sentència d'Estrasburg. Apel·lem al reconeixement de l'estatus de refugiades i exiliades. Celebrem la força i salut dels feminismes decolonials i cridem a la sororitat entre dones per fer tremolar privilegis.

VOLEM COMUNITATS QUE ACOMPANYIN I TINGUIN CURA DE TOTES ELS CICLES DE LES NOSTRES VIDES. Les dones grans, la seva saviesa i suport mereixen tots els drets per tal d'assolir un envelliment digne, amb afectes i agraïments. Volem **PENSIONS DIGNES PER A TOTES** (amb ple reconeixement dels treballs de cures, de les feines agràries, ramaderes i pesqueres) i **XARXES COMUNITÀRIES I AUTOGESTIONADES DE CURES!**. I també volem una societat que permeti que les dones joves accedeixin al treball remunerat digne i que puguin desenvolupar projectes de vida amb futur.

CONTINUAREM ACTUANT per aconseguir una societat totalment inclusiva per les dones, lesbianes i transgènere, perquè a cap espai de relació social se'ns rebutgi si no tenim l'aspecte o la imatge normativa i farem front a qualsevol llei que no reconegui plenament els nostres drets. Els feminismes persistirem l'objectiu de fomentar activament la visibilitat i l'apoderament de les dones, lesbianes i transgènere.

Continuarem actuant contra la discriminació de les dones amb diversitat funcional i sensorial per tal que se'ns reconegui com actores socials i es valori el que aportem a la societat. Volem continuar avançant i no pararem fins aconseguir el reconeixement del que aportem al canvi social, a l'enriquiment de la cultura i al creixement en diversitat. Volem aconseguir que les ajudes socials siguin eines que ens ajudin a assolir l'autonomia i la llibertat per a decidir sobre la nostra vida.

La crisi COVID19 també ha posat de manifest l'escassa protecció social d'un sistema de cures i sostenibilitat de la vida desvaloritzat a tots els nivells. Aquest sistema és sostingut de forma molt majoritària per les dones, tant de manera remunerada com per les tasques naturalitzades en l'àmbit de la llar i a nivell comunitari, realitzades amb sobrecàrregues o externalitzades en condicions precàries.

És imprescindible el nostre reconeixement com a subjectes polítics:

CAP DONA, LESBIANA O TRANSGÈNERE SENSE DRETS! MAI MÉS LLUITAREM SOLES!

Les precarietats laborals s'han agreujat enormement en la situació de COVID. A les desigualtats ja existents en la discriminació salarial, en la subcontractació a través de contractes temporals, en les jornades parcials no desitjades, en l'atur, en els baixos salaris, i en la discriminació laboral vers les dones que tenen criatures (a través d'una maternitat no lliure), cal afegir aspectes de l'actual situació. Ens trobem mancances provocades per la pandèmia no només pel marc sanitari, sinó per l'impacte en els drets laborals, socials i civils amb un gran nombre de dones que es veuen afectades per l'atur o en situacions d'expedients de regulacions temporals d'ocupació i per les retallades de salaris que han creat un augment important de la pobresa. Aquestes situacions de precarietat no

han anat acompanyades per polítiques públiques que donin suport a les persones com és l'exemple de l'escassa i minsa aplicació i desenvolupament de l'Ingrés Mínim Vital o la Renda Garantida de Ciutadania.

EXIGIM la integració immediata de les treballadores de la llar i les cures al Règim General de la Seguretat Social perquè siguin reconeguts tots els seus drets com a treballadores, com són l'atur amb prestacions, reajustaments salarials, dret a descans, vacances i jubilació digna. No més pagament en espècies ni jornades inhumanes de treball!. No pararem fins a aconseguir el reconeixement de tots els drets laborals per a les treballadores d'aquest sector i la ratificació del Conveni 189 de l'OIT.

EXIGIM treball remunerat digne per a totes i també les prestacions socials quan sigui necessari que garanteixen una vida digna per a totes, sent imprescindible la derogació de les reformes laborals. Pel que fa al teletreball que sigui voluntari, realitzat amb drets i que no suposi augment de la doble presència.

EXIGIM el reconeixement de tots els drets laborals i socials de les treballadores dels àmbits més precaris (generalment migrades) de les cures: dels treballs essencials (salut, residències, comerç, atenció domiciliària...), del treball a les llars, de la venda ambulants i del treball sexual. Urgeix la regularització immediata de totes les dones migrants per tal que efectivament tinguin accés al ingrés mínim vital o a qualsevol prestació social que actualment s'està discutint.

EXIGIM que les lleis garanteixin els drets de totes les dones, lesbianes i transgènere, especialment per a les que pateixen formes múltiples i interrelacionades de discriminació. **ALERTEM** que l'avantprojecte de Llei de Llibertat sexual fet públic recentment pel govern espanyol, pot significar un retrocés i criminalització de les treballadores sexuals i d'altres col·lectius ja marginals, com les persones sense llar o les persones racialitzades.

DENUNCIEM L'EMERGÈNCIA CLIMÀTICA. Denunciem la invisibilització i la desvalorització dels processos de sosteniment de la vida i dels cicles naturals de la Terra. Som cossos que depenem d'altres cossos, que formem part i depenem de la natura, però com sempre, els impactes de la crisi socioecològica no són iguals per a totes, i amenaça territoris, rurals i urbans, éssers vius i comunitats humanes, especialment, les dones indígenes i els pobles originaris.

DENUNCIEM la pèrdua de la sobirania social, política i econòmica, juntament amb l'entramat dels poders fàctics i la falsa il·lusió que vivim en una democràcia de creixement il·limitat, la qual respecta els DDHH i ambientals, però que a l'ombra destrueix les bases materials que ens permeten viure dignament

DENUNCIEM que l'extractivisme criminalitza la protesta i mata, a més d'accelerar els fenòmens climàtics extrems com ara les sequeres, els incendis, els huracans i les inundacions, amb la consegüent expulsió de pobles sencers, tot ocasionant processos migratoris i l'expansió de malalties climàtiques i accentua les desigualtats en l'accés als béns naturals i subministraments bàsics, especulant en borsa amb l'aigua o els aliments i estenen la pobresa energètica.

EXIGIM JUSTÍCIA SOCIAL I CLIMÀTICA. Exigim un decreixement econòmic, una transició ecosocial i una cultura regenerativa i feminista, que recuperi les sobiraniaes a través d'una gestió pública i comunitària, que garanteixi l'accés universal als serveis bàsics, com ara l'aigua i l'energia. Exigim la defensa dels DDHH i ens solidaritzem amb les lluites de les companyes que arrisquen la seva vida per defensar l'aigua, el territori i els ecosistemes. Ens posicionem contra les empreses transnacionals i les corporacions financeres. Contra les polítiques de la Unió Europea i els estats membres, com els Tractats de Comerç i Inversió, o com el Fons Europeu de Recuperació "Next Generation", que, amb l'excusa d'una revitalització econòmica i una transició ecològica, suposen en realitat un gegantí i descarat finançament a les elits econòmiques amb diners públics, socialitzant els deutes i provocant noves onades de privatitzacions i retallades en els serveis i prestacions socials públiques.

DENUNCIEM la greu emergència habitacional a casa nostra. La crisi sanitària de la COVID ha agreujat la situació econòmica i com a conseqüència ha provocat un increment en el número de famílies que es troben amb dificultats per a continuar pagant el seu habitatge i amb un augment desorbitat de desnonaments. Estem davant d'una greu situació de vulneració dels DDHH, doncs l'habitatge és una garantia de seguretat davant del COVID.

No oblidem que la majoria de les persones afectades pels desnonaments som dones i criatures. Som precisament les dones les primeres a posar els nostres cossos davant la policia per a aturar dia rere dia els desnonaments i defensar un habitatge digne.

EXIGIM polítiques públiques d'habitatge ambiciosos i estructurals que aturin definitivament els desnonaments, ampliïn el parc públic i social de l'habitatge, i que sancionin l'especulació immobiliària i l'incompliment de la funció social de l'habitatge.

EXIGIM el compliment escrupolós de la Llei 24/2015 i reprendre el Decret Llei 17/2019 (aquest últim mitjançant un nou redactat si cal), obligant els grans propietaris (bancs, fons voltors, particulars, etc.) a oferir lloguers socials a les famílies vulnerables que no poden pagar la seva hipoteca o lloguer i que s'han vist obligades a recuperar habitatges buits. Un pla de xoc per a fer front a les ajudes per al lloguer, ja que s'han vist congelades davant tanta demanda.

Si les administracions públiques no garanteixen un habitatge digne per a totes, el farem nosaltres, mitjançant ocupacions i acció directa!

SOLIDARITAT ACTIVA I SUPORT MUTU A CADA BARRI I POBLE!

Ni una sola dona al carrer, ni un sol desnonament més.

Amb pandèmia o sense pandèmia, la nostra lluita no es frena! Sí que es pot!

Per a construir unes vides lliures de violències masclistes i institucionals, denunciem el conjunt de les violències masclistes (la violència de l'(ex)parella, la violència sexual...) com a expressió de l'apropiació patriarcal del nostre cos, que ens afecta a totes i encara més, a les migrades, a les

racialitzades i a les treballadores de la llar i de les cures, així com, a les dones que viuen al carrer. Denunciem la LGTBIfòbia social, institucional i laboral que patim moltes de nosaltres, com una altra forma de violència masclista. Totes aquestes violències en la situació del COVID s'han vist augmentades.

DENUNCIEM els processos de guarda i règims de visites en què, de manera implícita o explícita, l'anomenada Síndrome d'Alienació Parental segueix determinant-los (una síndrome inexistent i negada per la OMS i el CGPJ). També cal tenir presents els arxivaments per manca de proves de les denúncies per assetjament de les treballadores de la llar; els casos de retirada dels fills i filles per part de la DGAIA basant-se en prejudicis culturals.

EXIGIM que el sistema judicial incorpori els estàndards internacionals que són garantia de prevenir, investigar, sancionar i reparar les violències masclistes; que reconegui d'una vegada per totes l'ampli ventall i no només les de l'àmbit de l'(ex)parella. Per tant, reclamem canvis estructurals claus per a la prevenció, l'atenció i la recuperació de tota mena de violències masclistes que suposen riscos afegits al de la pandèmia per a la salut mental i física.

EXIGIM protecció efectiva de les supervivents de la tracta amb finalitat d'explotació sexual. En nombrosos sectors, hi ha tracta d'éssers humans i la seva causa no és la prostitució, sinó el tancament de les fronteres europees, les restriccions que imposa la Llei d'Estrangeria i la clandestinitat obligatòria.

EXIGIM polítiques públiques, recursos i mitjans suficients per a totes en el sistema de protecció i recuperació enfront de les violències masclistes. VOLEM protocols i circuits diversos doncs les dones no som homogènies. Prou re-victimització. **NO SOM VÍCTIMES! SOM SUPERVIVENTS! I HEM SOBREVISCUT GRÀCIES A LA SORORITAT I A L'AUTODEFENSA FEMINISTA!**

Vivim una situació de crisi sistèmica on els poders econòmics i polítics promouen les retallades de drets socials i polítics. Aquest embat neoliberal s'acompanya, en el nostre context més proper, de la visibilitat dels fonamentalismes de l'extrema dreta que es fomenta des de poders institucionals i econòmics, sovint vinculats al franquisme, perquè veuen perillar els seus privilegis. L'actual sistema de justícia i la violència dels cossos policials criminalitzen i estigmatitzen la protesta i la dissidència.

Diem **NO a la LLEI MORDASSA** i exigim l'arxivament de tots els processos judicials oberts durant les mobilitzacions feministes de les vagues anteriors. **CRIDEM A LA DESOBEDIÈNCIA**, davant l'ofensiva feixista i el fonamentalismes religiosos.

També exigim la paralització de la deriva repressiva a Catalunya. EXIGIM la llibertat de les preses polítiques, el lliure retorn de les exiliades i la cancel·lació de totes les causes obertes al voltant de les mobilitzacions pel dret a l'autodeterminació.

EXIGIM la fi de la violència policial, la judicialització de la política i la criminalització del dret a la protesta. Ens fem bandera de la solidaritat, de la nostra tendresa i de la nostra força per a assenyalar un sistema penitenciari que condemna la dissidència política i la pobresa, i on totes les

preses pateixen per partida doble les discriminacions, violències quotidianes i perpetuació dels mandats patriarcals.

EXIGIM ser totes sense exclusions, protagonistes de la nostra salut i mestresses dels nostres cossos. Els nostres cossos no són mercaderies ni objectes. La recerca i la pràctica mèdica tenen encara un biaix de gènere androcèntric, que cal canviar de dalt a baix. Volem un tractament de la salut de les dones amb perspectiva integral, diferencial i sense cap tipus d'estigma a fi d'aconseguir la recuperació de la salut. **EXIGIM LA DESPATOLOGITZACIÓ** de les nostres vides, de les nostres emocions i de les nostres circumstàncies: la medicalització respon a interessos de grans empreses, i no a la nostra salut.

EXIGIM que la defensa del dret a decidir i per tant el dret a l'avortament es consideri un dret fonamental i les dones hem de ser reconegudes com a subjectes de drets i sobiranes. Qualsevol tipus de penalització, criminalització o restricció no suposa altra cosa que una expressió cruenta de violència masclista institucional. Volem decidir ser mares o no ser-ho, i per això, continuem lluitant per garantir el dret a l'avortament segur, lliure i gratuït, dins la xarxa pública de salut, a Catalunya i arreu del món, així com tots els drets sexuals i reproductius per a totes les dones, especialment, les menors d'edat, dones en situació d'irregularitat administrativa i totes aquelles que pateixen diferents estigmes socials. Per a l'exercici del dret a l'avortament instem els governs estatal i nacional a garantir l'accés a l'atenció sanitària i entendre l'abordatge de la salut des de la garantia d'un dret fonamental establint les condicions per a una atenció sanitària universal, de qualitat, i sostenible.

VOLEM MATERNITATS LLIURES, respectades i sense violència obstètrica. Les dones vivim les maternitats de diferents maneres i situacions, d'acord amb el nostre entorn social i cultural. Això ens obliga a visibilitzar els processos sexuals de les dones, inclosos l'embaràs, el part, el postpart, la lactància i la primera criança; i dotar-los de drets i recursos per poder viure en dignitat, amb permisos amplis i transferibles, sigui quin sigui el nostre model familiar. Volem que les mares migrants, aquelles que s'han vist obligades a deixar el seu país per la por de ser assassinades, visquin sense l'angoixa constant de la retirada de la custòdia, pel fet de no exercir la maternitat segons el model eurocèntric. Un model que obliga a integrar-se i a oblidar les arrels, genera pobresa amb protocols administratius avalats per la llei d'estrangeria i limita l'accés a l'àmbit laboral.

DENUNCIEM les polítiques neoliberals que volen utilitzar l'educació com a mercaderia. Denunciem que en escoles privades concertades i, especialment, les de l'Opus Dei, encara segreguen per sexe i fomenten valors reaccionaris. Denunciem l'extrema dreta i el feixisme que han tornat a l'ofensiva amb el fantasma de l'adoctrinament.

EXIGIM una única xarxa d'educació pública, laica, inclusiva, gratuïta i amb perspectiva feminista. Una educació feminista que sigui interseccional, i no només en el sentit de fer visibles totes les diferències, sinó d'estar compromesa amb la superació de les desigualtats que es generen a partir d'aquestes diferències. La coeducació, la formació afectivo-sexual i el desenvolupament del pensament crític han de ser transversals i presents a totes les etapes educatives.

VOLEM ACOMPANYAR LA DIVERSITAT AFECTIVA-SEXUAL, CORPORAL I DE GÈNERE A LA INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA, per construir rols que trenquin amb els estereotips de gènere, que possibilitin l'exploració lliure i el creixement individual i col·lectiu, i que no ens obliguin a encaixar en cossos, identitats i sexualitats binàries o normatives.

Aquest 8 DE MARÇ del 2021, les feministes continuem amb els nostres objectius d'enderrocar el sistema capitalista, hetopatriarcal i colonial per tal de construir una societat on les dones, lesbianes i trans visquem en llibertat i amb una vida digna. La lluita feminista que s'expressa ARREU DEL MON i que està més viva que mai. Des de casa nostra sentim Rojava, Xile, Mèxic, Bolívia, Perú, Equador, Andorra, Argentina, Brasil, Nicaragua, Hondures, Palestina, Índia, Sud-Àfrica... els batecs de les dones que lluiten arreu del món -perquè són també els nostres batecs.

ENS REBELEM! des de les nostres DIVERSITATS: mobilitzacions, assemblees i accions ocupant carrers i places (amb totes les mesures de seguretat sanitària), aturades i vaga als llocs de treballs remunerats per qui les vulgui secundar, i accions als centres educatius. El que ens uneix és visibilitzar més que mai aquest 8 de març !

NO VOLEM SOSTENIR NOSALTRES SOLES LA VIDA. Sentirem la força i l'escalfor que totes sumem, cadascuna de nosaltres i en col·lectiu. Sentint la Terra cridar, sabem que tenim la força i l'empenta de ser milions per a aconseguir-ho

ENS DECLAREM COMUNITATS D'ACCIÓ I DE RESISTÈNCIA FEMINISTA i CELEBREM LES NOSTRES ALIANCES, per sobre de les nostres diferències, per la vida, per la comunitat, per la possibilitat de seguir existint.

**Juntes, diverses i rebels som imparables! Sempre feministes!
Feministes antipatriarcal, anticapitalistes i anticolonials !!!**

#Imparables ♀

8M 2021